

الأربعة
ألمزوجة

24 augustus 1979

Nummer 22

DUBBEL VIER

GEVARIEERD BLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON

nieuwe post voor paost

Om half tien vertrekken we naar heuvel

00. Een aantal mannen van de Ostcie zit al een paar dagen op de nieuwe post 7.12a en vandaag wordt deze stek definitief ingericht.

De eerste luitenant J.P.H.Schonenberg, sergeant majoor P.Schumacher, sgt A.Hoettes, sld T.Kortekaas, sld E.Bouman en kpl 1 G. Bierman rijden met een volgeladen ééntonner in de richting van Kafra. We slaan links af en gaan over een zeer slechte weg bezaaid met stenen in de richting van een bergtop waarop de bekende blauwe VN-vlag is geplant. De chauffeurs doen alle moeite hun wagens langs de steil aflopende berm te manoeuvreren. De "weg" gaat over in een ezelpad, daarna is er ineens niets anders meer dan een eindeloze rotsplakke. De bergtop ligt op zo'n 400 meter afstand, de bagage moet er te voet naar toe worden gebracht. Een immense klus want het is ook nog bloedheet. Hoog boven ons vliegen een aantal straaljagers van Zuid naar Noord en wat later wordt de stilte verstoord door het gedonder van bominslagen. Het is weer in de richting van Tyre, gisteren en eergisteren ook al. We zijn er al aan gewend, of wen je er nooit aan?

Het voertuig wordt uitgeladen en de mannen maken één- en twee-persoonsdraagpakketten. "Uit elkaar blijven", waarschuwt de serg-maj Schumacher, "hier wordt nog wel eens gevraagd en daar moet je altijd op letten." Iedereen van hoog tot laag pakt de pakketten op, strompelt zwaar beladen in de richting van de blauwe vlag al struikelend over de grote rotsblokken. Vier man komen van boven om te helpen. Het zijn de sgt J.J.R. Rulens, de kpl H.Folbert en de sldn P.Gerits en P.D.Nieuwendijk.

Een aantal malen wordt de tocht gemaakt, het zweet loopt langs de gezichten, de jassen verkleuren van het zweet. "Volgens mij hebt u wel eens meer cowboytje gespeeld zegt iemand tegen de sergeant majoor. Boven op de top zitten de soldaten W.Groenedijk en E.Oeschger op wacht. Ze houden het terrein in alle richtingen in de gaten. Het uitzicht is geweldig, diepe wadi's liggen benedenons, geflankeerd door berghellingen bezaaid met stenen en wat lichte begroeiing. Weer schiet het door ons heen: "hoe kan ik dit in Nederland overbrengen, deze geweldige pracht met een dieptragische achtergrond." De mannen gaan terug om een nieuwe vracht te halen. "We komen wel terug hoor", zegt er een, waarop een ander antwoordt: "in de loop van de volgende week zeker."

De wachtpost heeft last van vliegen en slaat om zich heen. Iemand zegt: "Je moet wierook gaan branden, dan ben je er zo van af." "Helpt hier toch niet in de open lucht." "Dat doen we vanavond als de tent er staat, moet je eens kijken of het helpt."

De mannen gaan door, om vijf uur vanmiddag moet de post ingericht zijn. Wij gaan terug en rijden langs het slechte pad in de richting van Kafra. Ineens zegt onze chauffeur Andries Aaldrink: "Kijk eens, wat komt daar naar boven." In de verte komt een collone van elf ezels zwaar be- pakt het pad op. Ook zien we naast de ezels een vijftal Arabieren en een vier- tal blauwe baretten. Als we elkaar ont- moeten zien we de tweede luitenant H. Jan- sen en de soldaten M.J. Tolhuisen, D.J. Rommen en H.W.G. Bonken. Elke ezel is ge- laden met een zestal gevulde zandzakken. "Wat is dit nu weer", vragen wij, want je kunt in dit land van die Nederlandse mili- tair immers van alles verwachten? "We heb- ben in Kafra goede contacten met de bevol- king", verteld de luitenant, "en gistera- vond is, via de luidsprekers op de mina- ret gevraagd om vanmorgen met ezels op het dorpsplein te verzamelen. We hebben onderhandelt en voor vijf Libanese pon- den (plus minus drie gulden) per ezel per rit brengen ze de benodigde zandzakken naar boven."

De luitenant vervolgt: "Het kost een paar centen maar op een andere manier krijg je dat zand er nooit. De kosten worden be- taald uit de compagniespot dus dat is ook geen probleem."

We gaan verder beduidt de luitenant de e- zeldrijvers, die lachend met stokken op de "ezelskonten" slaan. De beesten schrikken en zetten zich weer moeizaam in beweging. Weer vragen we ons af: "hoe breng ik dit in Nederland over."

OOM AGENT VERTELT

Begeleid door ongeveer vijftwintig me- deverlofgangers heeft hij Nederland be- zocht. Wat was vrouwtje agent blij. Het verlof was bijzonder goed. Van alles werd je gegund, zelfs vier dagen koorts en het bed houden. Maar zeg nu zelf, daar heb je in Libanon niet de tijd voor en daarom hebben we dat in Nederland ge- vierd. Groeten moet ik overbrengen van de luitenant Hoogerwerf. Hij was thuis en bijzonder opgewekt. Het gaat goed met hem. Ik vermeld dit dan ook met bij- zonder veel genoegen want hij is het waard.

Het is mij opgevallen dat het in Neder- land overal heel groen was. Er werd mij verteld dat dit door de regen kwam. Ik wist niet meer wat dit woord betekende maar dit is mij weer goed uitgelegd en wij hebben dit verschijnsel ook weer zelf ervaren. Toch een mooi land wat ik vooral in deze periode heel erg leer waarderen. Een overeenkomst is er zeker met Libanon en dat is het volgende. Toen ik op Schiphol aankwam werd ik wel- kom thuis geheten. Eveneens toen ik in Haris terugkwam werd mij daar welkom thuis toegewenst. Voor mij een teken, dat we elkaar hebben leren waarderen en dat je iets mist als je er een paar weken tussenuit gaat.

Persoonlijk vind ik dit een hele goede zaak en het is voor mij een pluspunt die we als bataljonsgenoten hebben opgebouwd. Terug in Libanon heb ik het genoegen ge- smaakt om kennis te maken met verschil- lende personen van de nieuwe Acie. De mensen die ik daar ontmoette zijn bij mij bijzonder positief overgekomen. Ik had dit ook al gehoord van mijn mensen. Hou- den zo, zulke kerels kunne wij gebruiken. Als deze editie uitkomt is onze aalmoeze- nier met verlof. Ome Kees namens de agen- ten een prettige tijd in je vaderland. Geniet er maar van. Laat je een keer ge- ven wat je hier aan anderen geeft. Bedankt en tot ziens. Groeten uit het Marechaus- sehuis.

In Naqoura werken een aantal Nederlandse militairen die in ons NL VN Detachement weinig bekend zijn. Aan één van hen besteden we in deze uitgave aandacht in de rubriek

interview met

Kapitein B.J.C.M. Rijckevorsel

"Wat is uw functie kapitein?"

"Ik ben toegevoegd aan hoofd bevo van het hoofdkwartier en tevens liaisonofficier voor de S4 van Dutchbatt. Ik ben in Naqoura gedetacheerd en niet geplaatst."

"Met welke nationaliteiten werkt u samen?"

"Een Noorse Overste, zes kapiteins, die komen uit Nigeria, Nepal, Senegal, Ierland, Frankrijk en Noorwegen. Daarnaast werk ik nog samen met een Australische secretaresse en een Libanese burger."

"Wat was uw functie in Nederland?"

"Ik was commandant bevoeloton van 48 Painfbat te Den Bosch. In Libanon ben ik eerst c-bevoel en tevens plv cc geweest in de voormalige Deltacie. Na de reorganisatie van het bataljon, ben ik op 10 mei 1979 gedetacheerd te Naqoura."

"Bent u een vrijwilliger?"

"Ik werd door "Den Haag" benaderd en zei dat ik wel voor voelde om naar Libanon te gaan. Je kunt dus wel stellen dat ik vrijwilliger ben."

"Wanneer gaat u terug naar Nederland?"

"Op 25 september 1979. Oorspronkelijk zou ik veertien maanden blijven maar die termijn zal ik niet halen. Ik kom terug bij mijn oude onderdeel als c-bevoel."

"Heeft u het naar uw zin?"

"Zowel bij het bataljon als in Naqoura bevalt het me goed. Je kunt in mijn huidige functie uiteraard in internationaal samenwerkingsverband meer doen, maar tussen de regels door kun je nu ook voor Dutchbatt veel regelen."

"Waaruit bestaan uw werkzaamheden?"

"Bij afwezigheid van het sectiehoofd treed ik op als zijn waarnemer. Dan heb ik een eigen verantwoordelijkheid voor de bevo zoals: genieartikelen, technische artikelen waaronder koelkasten, generatoren, airconditioners en verbindingdienst artikelen, operationele artikelen zoals radar, zoeklichten, en helderheidsversterkers. Ook brandweerartikelen vallen hier onder. Dan ben ik zoals gezegd, de verbindingman tussen de S4 van het Nederlands detachement en de staf van Naqoura. Ook met de kleding van de UNIFIL militairen heb ik iets te maken. Wat komt er binnen en hoe verdelen we het. De steeds weer gedeeltelijke aflossing van het Nederlandse detachement geeft meer verbruik dan van de andere detachementen die allemaal een half jaar blijven."

"Is de samenwerking met de andere nationaliteiten goed?"

"Erg goed, maar ook bij ons speelt het taalprobleem. Daar loopt, zoals ook bij andere afdeling nogal eens wat op stuk. Ook het werktempo ligt bij anderen vaak veel lager dan bij ons Nederlanders. Wel moet ik zeggen dat het erg prettig is om zaken te doen met het Franse logistieke onderdeel, alhoewel ze wel erg chauvinistisch zijn."

"Geen problemen dus!"

"Zo is het nu ook weer niet. Je vraagt je wel eens af b.v. of bepaalde artikelen

niet wat anders verdeeld zouden kunnen worden."

"Welke?"

"Air-conditioners bijvoorbeeld. Sommige detachementen gebruiken die dingen niet en dan kun je ze natuurlijk beter aan een ander geven. Zo zijn er meer voorbeelden maar daar laat ik me liever niet over uit. De technische kennis van bepaalde groeperingen ligt op een erg laag peil. Misschien is dat een indicatie."

"Wat doet u in uw vrije tijd?"

"Zwemmen, schrijven en windsurfen. Het laatste heb ik bij de Fransen geleerd en is een hardstikke leuke sport. 's Avonds en in de weekends, als ik vrij ben, want om de veertien dagen heb ik dienst, is er weinig te doen. Je hebt weinig contact met de buitenlanders maar soms is er wel eens een barbeque bij de Fransen."

"Heeft u hobby's?"

"Een hele grote. Ik heb namelijk in Nederland acht motorfietsen in huis staan. Eén BMW (1950), één BSA (1959), één Ducati (1960), één Norton (1955), die heb ik nog nooit elders in Nederland gezien, en dan nog vier Velocettes (resp. van 1968, 1940, 1938, en 1937). De lol ervan is, om die dingen weer allemaal rijdbaar te krijgen en dat kost veel tijd. Ik heb er thuis een grote werkplaats voor ingericht. Het leukste is om met die oude dingen mee te doen aan demonstraties."

"Wilt u nog iets zeggen?"

"Ja, ik ben blij met de ervaring hier in Libanon opgedaan alhoewel sommige gebeurtenissen wel frustrerend werken. Toch heeft het wel nu. Zeker voor de bevolking. Als je hier geweest bent, zie je hoe goed je het in Nederland hebt. Ook is het voor de thuisblijvers en jezelf, geloof ik, een leerzame tijd."

"Dank u wel."

bedankt

Gaarne wil ik langs deze weg een ieder hartelijk dank zeggen voor de vele blijken van belangstelling die ik mocht onder vinden.

Dit heeft mij en mijn echtgenote enorm geholpen in het verwerken van de gevolgen van het ongeval. Het herstelproces verloopt naar wens en de verwachting is, dat ik na verloop van tijd vrijwel geheel hersteld zal zijn.

Inmiddels volg ik met grote interesse de gebeurtenissen binnen het bataljon. Hartelijke groeten aan allen.

Familie L. Hoogerwerf

Van links naar rechts: Eugene Hunter, Tiebe van Geene, Herbert Sluiter, Frank Bouman en de alom bekende "Dennis" bij hun nieuwe onderkomen, die ze zelf moeten schilderen. Ze zijn nu gedegradeerd tot genist, vinden ze, maar in hun eigen belang doen ze het graag.

super transportklus

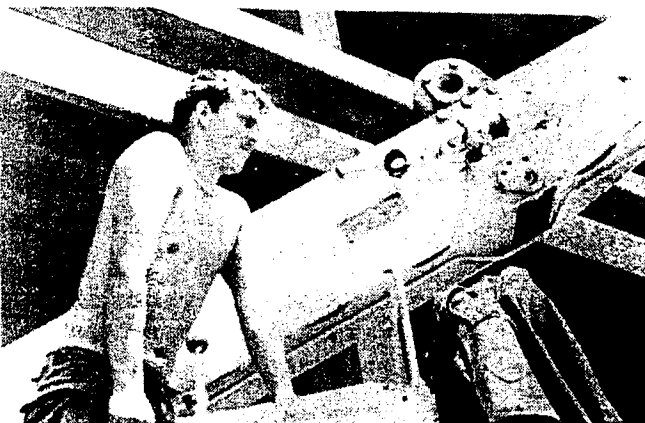
Vier drietonners, een takelwagen en twee begeleidende voertuigen gaan op drie-en-twintig augustus op weg naar Beiroet. Het is een bijzondere dag voor de mannen van het bevopeleton, want vandaag komt met een speciale chartervlucht dertien-eenhalf ton aan de zo hoognodige reserve- delen voor het herstelpeloton, de onder- houdsgroepen en andere spullen aan. Een even grote vracht aan kapotte onderdelen gaat mee terug naar Nederland.

Het transport staat onder leiding van de eerste luitenant E. Schut. Hij kan de weg over "tyrepocket" nemen, zegt de Opsroom, want daar wordt niet geschoten. Het is 16.30 uur, de colonne vëtrekt.

Onderweg zien we de geitenkudden al weer de bergen in trekken. In de dorpjes zit de bevolking voor de huizen en de slaggers doen aan de kant van de straat hun werk. De geitenkoppen liggen her en der verspreid. Hier en daar staan langs de weg kinderen die ons met klapperpistooltjes schrik aanjagen.

In Saida hebben we een half uur vertraging. Eén van de drietonnerchauffeurs "pakt" een stokoude Mercedes die met plamuur bij elkaar gehouden wordt en de eigenaar wil geld zien.

Tijdens het opmaken van een "proces verbaal" door de Libanese politie, vraagt de kapitein R. Beens of de eigenaar ook verzekerd is. Daar heeft de man nog nooit van gehoord. We gaan weer verder en tien minuten later stoppen we weer. De drietonner bestuurd door kpl Dirk van Dijk staat met weigerende remmen. Er loopt remolie uit een leiding en het mankement is niet te repareren. De takelautochauffeur kpl Flip Koenrades en zijn bijrijder kpl Aart Katterberg "hangen" het geladen voertuig achter de takau. (zie foto)

Nauwgezet controleert Flip of de slangen goed zijn aangesloten en de stangen goed zijn bevestigd. Tijdens deze gedwongen pauze worden inkopen gedaan door de overige mannen onder andere door onze chauffeur de sld l Andre te Broekhorst in een winkel- tje aan de andere kant van de straat. Als we hem vragen naar de kosten zegt hij: "Laat maar zitten ik heb met kraaltjes en spiegeltjes betaald."

De luitenant Schut merkt als we weer rijden op: "Dat wordt een hele klus met die takau dwars door Beiroet maar het is gelukkig een goede chauffeur die Flip."

Zonder verder oponthoud komen we te 10.15 uur op het vliegveld aan. De altijd vriendelijkemajoor van French Movement Control heeft de zaken al zover geregeld, dat direct met overladen kan worden begonnen. Libanese Air Transport is verantwoordelijk voor het vervoer van de goederen naar en van het vliegtuig. "Dat mag wel verrekte goed in de gaten gehouden worden, anders krijg je de helft niet mee", zegt de bevo- baas kapitein Beens.

Met "alle hens aan dek" worden de loodzwa- re kisten overgeladen op karretjes en door de Libanezen naar het vliegtuig gereden. Tijdens een van de ritten kantelt een kar. "De kl.....", zegt de kapitein.

Om 12.30 uur is het karwei geklaard. De voertuigen staan weer klaar om te vertrek- ken. Transpirerend nemen de mannen nog een frisdrankje, aangesleept en betaald door de kpl Martien Korteweg. "Hoef je niet te betalen hoor, rondje van de zaak", zegt hij. De altijd bezige kpl Patrick van Hout, die noodgedwongen met een paar mannen in Bei- roet moest overnachten formeert de colone. Negen voertuigen zijn er nu in totaal. De twee die er bijgekomen zijn, waren van een klein bevoorradingstransport van de vorige dag onder leiding van Patrick. Ze konden niet terug, want "Tyrepocket" en de omgeving daarvan lagen onder artillerievuur. De terugweg verloopt vlekkeloos. Tijdens de lunchpauze in een "wegrestaurant" houdt de sergeant l Sling het moreel hoog met zijn opmerkingen. Hij is altijd "in" voor rake originele kreten. Er wordt hard en veel ge- lachen.

Nadat we de Litani zijn gepasserd, deelt de Opsroom via de radio mee dat we de eerste sluiproute moeten nemen. "Tyrepocket" ligt onder vuur. Wat later geeft Ops door de tweede sluiproute te volgen.

offers voor deze strijd ?

Weer geeft de kpl Flip Koenrades een staaltje van vakmanschap weg. Over slechte en smalle weggetjes, berg op berg af, door haarspeldbochten en nauwe straatjes in de dorpen, stuurt hij de combinatie takelauto en sleep. Zo'n vijfendertig ton in totaal. Feilloos manoeuvrerend, centimeterwerk soms, grote klasse.

Kinderen gooien rijst in de voertuigen, een teken dat ze blij zijn met onze aanwezigheid. Ook worden druiven en andere vruchten aan de mannen gegeven. Is het dat gebaar dat ons hier op de been houdt?

Te 19.30 uur zijn we terug in Haris.

"Dat was het dan weer," zegt Patrick van Hout, "nog zo'n twaalf keer naar Beiroet en het zit er voor mij op." Twee soms drie keer in de week maakt hij deze rit, met verlofgangers en post of met het soort transport van vandaag.

WIJ WETEN NU WAT DAT BETEKENT!

EEN PAAR VAN SLING

"Neem kip, want vis moeten ze eerst nog vangen en is niet te betalen".

"Wat een land, wat een land, ik snap niet dat ze daarom vechten".

RESULTAAT OPROEP RAADSMAN

GEIT

Een mortieris van post negen,
Van huis uit wel wat verlegen,
Is niet van steen
En verleidt iedereen,
Toch vallen de geiten hem tegen.

Zij heten Gewapende elementen en De Facto Forces. De eersten zijn Palestijnse groeperingen en links-Libanese milities. Zij bevinden zich ten noorden van het UNIFIL gebied. De anderen worden ook wel rechtse Falangisten of Christen milities genoemd. Zij beheersen de zuidelijke strook van Libanon. Beiden hebben posities in het gebied van de vredesmacht. Zij hebben nog iets gemeen. Zij haten elkaar als de pest. Een dodelijke haat.

De noordelijke partijen voeren oorlog door het plegen van terreurdaden in het zuiden, tot in Israël toe. De zuidelijke door vernietigende beschietingen met de directe steun van Israël. Meer landen bemoeien zich op de achtergrond met het conflict. De strijd heeft het karakter van een burgeroorlog met alle smerige kenmerken van dien. Onschuldigen worden geraakt. Ook VN-militairen die de partijen uit elkaar proberen te houden.

BENAUWD

Bij eerdere incidenten ging het nog net goed. Sergeant Veenema en korporaal Luitenburg kunne ervan getuigen. Zij lagen met de andere mannen van post 9.12 op negen augustus onder zwaar vuur van gewapende elementen. Zeker duizend kogels moesten zij op zich af laten komen. Uit eindelijk moesten zij dulden dat zij werden meegenomen. Verder schieten had geen zin toen de Palestijnse groep hen ook van een andere kant naderde. Deze "elementen" waren het niet eens met de inrichting van een nieuwe post in het gebied van Dutchbatt. Er kwamen onderhandelingen en er werd thee gedronken. De post is er gekomen, zij het wat verder op. Intussen had de groep van luitenant de Jong een wel erg benauwd middagje door gebracht.

GEVAARLIJK

Er zijn meer voorbeelden en velen in ons bataljon hebben gevaarlijke momenten doorstaan. Lees de incidentenlijst er maar op na.

Wat te denken van het mitrailleurvuur op dertien augustus in de richting van post 7.18 aan de kustweg? Of eenzelfde ervaring op vijftien augustus op post 7.10B bij Al Mansouri en op post 5 in het gebied van Haddad? De volgende dag vielen schoten bij de posten 13, 20 en 17B. Erg vlakbij - op tien meter afstand - kwamen de inslagen op post 20E (17 aug.). Op 18 augustus vielen granaten in en bij Haris. Op 20 augustus scheerden zeker vijftig mitrailleurkogels over de tenten van 13A in Scribin. Dat was ook een slechte dag voor post 20 die vanaf Jabal Basil langdurig werd bestookt met mitrailleurvuur. Op tweentwintig augustus kwamen twee YP's van de Acie onder vuur van gewapende elementen toen zij steun verleenden aan een bedreigde Fiji-post. Drie man werden gewond.

REALITEIT

Dat bij al dat geweld ook Nederlanders geraakt worden is nu een trieste realiteit. Dat kunnen we niet afdoen met de constatering dat zoiets nu eenmaal bij het vredeswerk hoort. Het enige dat wij kunnen doen is voortgaan met beheerst, kalm en vakkundig optreden. Voortgaan op die weg kan de risico's beperkt houden. Wij zullen allen vinden dat de strijd die "noord" en "zuid" voeren geen VN-slachtoffers waard is. Het is tegelijkertijd een gevolg van onze inzet voor de vrede in dit gebied.

De dodelijke botsingen van de waanzinnige partijen zullen nog wel doorgaan. Van alle posten zullen geregeld incidentenmeldingen uitgaan. Elke melding is een signaal dat de wereld ingaat. Wij zullen moeten afwachten hoe die wereld reageert. UNIFIL moet voorlopig de situatie in toom houden. Vanuit die toestand zal met politieke middelen aan de vrede moeten worden gebouwd. Een vrede die dichterbij kan komen als het verstand in Zuid-Liabanon (en daar omheen) een kans krijgt.

VUUR

Een UNIFILLER dekt hier met reden,
 Vijandelijk vuur wordt gemedend,
 Zegt de soldaat:
 Hier lig ik paraat
 En toch sta ik pal voor de vrede.

openingstijden veldpost

MAANDAG:	van 07.00 uur tot 12.00 uur van 15.00 uur tot 17.30 uur van 19.00 uur tot 20.00 uur
DINSDAG:	van 15.00 uur tot 17.30 uur van 19.00 uur tot 20.00 uur
WOENSDAG:	van 07.00 uur tot 12.00 uur
DONDERDAG:	van 07.00 uur tot 12.00 uur van 15.00 uur tot 17.30 uur van 19.00 uur tot 20.30 uur
VRIJDAG:	van 15.00 uur tot 17.30 uur van 19.00 uur tot 20.00 uur
ZATERDAG:	van 07.00 uur tot 12.00 uur van 15.00 uur tot 17.30 uur van 19.00 uur tot 20.00 uur
ZONDAG:	van 15.00 uur tot 17.30 uur

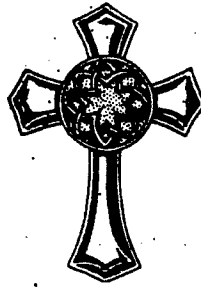
Alleen tijdens deze openingsuren kan er post worden ingeleverd en opgehaald omdat er alleen tijdens deze uren een veldpostman aanwezig zal zijn op het veldpostkantoor.

Slachten van een viervoeter ter gelegenheid van het einde van de Ramadan.

GEDACHTEN UIT DE PREEK VAN DE DOMINEE
OVER PILS? PEREN EN POLITIEK;

even stilstaan

De apostel Paulus zegt in een herdelijk schrijven aan Timotheus: "drink niet louter water, gebruik ook wat wijn, dat is goed voor je maag en voor je herhaalde kwalen".

Waar de apostel zich al niet mee bemoeit! En ook: waar de kerk zich al niet mee bemoeit...! Het wordt uit den treuren gezegd, dat de kerk zich met haar eigen zaken moet bemoeien. En meestal wordt dan bedoeld dat de kerk zich niet met politiek mag bemoeien. Ik ben altijd geneigd te antwoorden: "Maar waar moet de kerk zich in Godsnaam anders mee bemoeien dan met politiek?!"

Of zie ik het verkeerd, dat politiek een verzamelwoord is voor al die activiteiten, die het welzijn van de samenleving proberen te bevorderen. Een kerk, die niet met alle ernst en voortvarendheid dat welzijn probeert te bevorderen wordt in de kortste keren uitgekotst. Dat zijn nu juist de grieven van de Nederlandse jongemensen: dat de kerk de sociale wantoestanden uit de dertiger jaren geduld heeft; dat de kerk het probleem van de gezinsvorming aan de NVSH heeft overgelaten; dat de kerk buiten de Vietnamese oorlog isgebleven; dat de kerk wel préékt over de arme naaste in de derde wereld maar zich in de praktijk met een fooitje van af maakt.

En daarom is het te vrezen, dat in een afzienbare toekomst de kerken in Nederland even leeg zullen zijn als in vele omliggende landen. Het is misschien toch nuttig om eens even na te denken over dat advies van de apostel.

Een beetje wijn kan het welzijn van de mens dienen.

Dit advies wordt gegeven door dezelfde man die over alcohol-misbruik hele scherpe dingen heeft gezegd. Zo bijvoorbeeld in een brief aan Christenen te Corinthe: "Dronkaards zullen geen van allen in bezit komen van Gods koninkrijk". (een text om boven de tap in de kroeg en boven de tap in de kantine te hangen misschien?)

Nee, Paulus moet niets hebben van alcohol-misbruik. Toch is hij geen lid geweest van de blauwe knoop. Wijn kan goed voor het gestel zijn. Ook kan een mens (zeker in Libanon) geweldig goed doen. Als het goed warm is, dan is zo'n pilsje echt iets om in te bijten.

Maar u hebt gelijk: reclame voor het bier in het algemeen of voor een bepaald merk in het bijzonder is niet nodig. Ik heb de omzetcijfers van de cadi in Haris bekeken; ze liegen er niet om maar mag er dan een ander advies gegeven worden?

Een ander advies, dat in wezen op precies hetzelfde neer komt? Het gaat immers in wezen om het welzijn van de samenleving en om het welzijn van de mens.

Daarom: eet een weinig fruit, het is goed voor u.

Het is triest zoveel kostelijk fruit er in de keukententen ligt te rotten; kisten vol appels, peren, bananen, grapefruit, sinaasappels.

Het is toch te gek, dat op een gegeven moment bij het ontbijt flesjes bier uit de koelkast worden gehaald, en cola!

Als dan de thee niet goed genoeg is, neem dan een stukje fruit.

Echt waar, de vaklui zijn er helemaal overtuigd: het is goed voor u.

En dit mag ook in de kerk gezegd worden door de dominee en de pastoor.

In naam van God die echt bezorgd is bezord het welzijn van zijn mensen; niet alleen over de ziel van die mensen, maar ook over het lichaam.

God houdt van u, onvoorstelbaar veel.

Hij heeft er alles voor over gehad om uw welzijn te dienen. En daarom: drink op tijd een pilsje en neem op z'n tijd een sinaasappel.

Als u het maar op z'n tijd en ook met mate nuttigt, dan u geniet uw hemelse Vader daarvan.

tyrewacht

De tweede week van de wacht in Tyre mocht ik meemaken en van die uitnodiging heb ik graag gebruik gemaakt. Ik vind het een bijzondere ervaring om in zo'n kleine gemeenschap te leven en mee te maken wat er mee te maken valt. Er viel wat mee te maken. In de eerste plaats hebben we gehoord dat de knallen toch wel hard aankomen zo dicht bij. We weten ook wat het is om een poos in de schuilkelder te zitten en wie de scherven heeft gezien die om ons heen gevallen zijn, weet nu ook dat wij daar niet voor niets zaten. We hebben meegemaakt hoe een aanval van darmstoornissen een groot aantal mensen kan vellen. We hebben ook de paraatheid van de dokter beleefd, die nog in het donker de zieken kwam halen. We hebben meegemaakt hoe goedlachs de Fidji's zijn en hoe geneigd tot ruilhandel. We hebben nog nooit zoveel vliegen bij elkaar gezien. Het was af en toe of ze zaten te wachten tot er een plekje vrij kwam op je arm of gezicht. We hebben het bezit van een koelkast gewaardeerd, want wat was het warm. We hebben nog meer meegemaakt, maar een paar dingen wil ik graag in stilte laten voorbijgaan. Ik wilde graag even terugkomen op een paar flarden van gesprekken die ik zo hier en daar voerde, op de torens, voor de barak en bij de vijver.

Wat is humanisme vroeg me iemand. Ik heb toen vlug een definitie gegeven, omdat maar één man het me vroeg en de rest van het gezelschap niet. Maar net is bij mij binnen gekomen alsof het zo moest zijn, een speciaal nummer van "De Humanist", bedoeld als informatienummer. Ik heb het bij me en wie het hebben wil, kikt maar. De aanhef van een artikel van dat speciale nummer neem ik even voor je over. "Humanisme is een levensovertuiging. Een bepaalde manier van denken over zin en onzin van het bestaan. Humanisten vinden dat je zelf zin aan je leven moet geven. En dat je dat ook kunt, zonder dat je je hoeft te beroepen op een of andere hoge macht die voor jou de dienst uitmaakt".

Dat citaat is genoeg om mee te beginnen. Wie gelooft dat je zelf je eigen leven zin moet geven, begrijpt dat hij daaraan zelf ook hard moet bezig zijn. Hoe? Door zich steeds weer te realiseren waarom hij de dingen doet die hij doet. Door te bedenken dat hij de dingen die hij doet niet meer over mag doen en dat er geen tweede kans bestaat. Alles wat je doet doe je definitief, het heeft zijn onuitwisbare indruk achter gelaten. Onuitwisbaar? Ja. Gooi een emmer met inkt leeg in de oceaan dan zie je na een poos geen inktvlek meer. Maar dat komt door onze gebrekige waarneming. Er is geen inktmolecuul verloren gegaan. Er raakt nooit iets verloren, zelfs natuurkundig is dat al ondenkbaar.

Het kan tot haast in het oneindige opgedeeld worden, maar weg, neen.

Daarom is alles wat je zegt en doet zo belangrijk, het is zo definitief. Daarom is het belangrijk om je altijd in denken en doen te verantwoorden voor je eigen geweten. Dat is een beladen woord, dat weet ik wel, maar als ik normbesef of waardenbesef zou zeggen blijft het beladen. De vraag is dan waar haal je die normen, die waarden vandaan. Een paar plaatsen zou ik kunnen noemen. Maar het besef dat er normen en waarden zijn is de mens aangeboden, dat maakt hem tot mens. Het is exclusief voor hem. De inhoud van dat besef haal je uit je opvoeding, je ervaring, je eigen denken over de dingen, uit de cultuur, dus ook uit de godsdiensten die je omringen. Dat is niet vreemd voor een humanist. Een groot goed blijft een groot goed, al weet ik niet zo precies waar dat vandaan komt. De bekende geboden gelden voor mij evenzeer als voor een gelovige. Niet omdat dat moet maar omdat ik dat zelf vind. Wat een lang betoog naar aanleiding van de Tyrewacht. Toch kon ik er niet onderuit om het te leveren. Wie meer wil, vraagt mij het speciale jongerennummer van "de Humanist". Nog een slotopmerking. We hebben veel plezier gehad in Tyre en we hebben begrepen in wat voor een wereld de mensen hier leven. Jullie hebben de bange burgers aan de poort toch ook gezien? Als je die ziet staan, dan weet je dat wij voor die mensen ook een poosje de vrede proberen te handhaven.

Raadsman Henk van Sandwijk

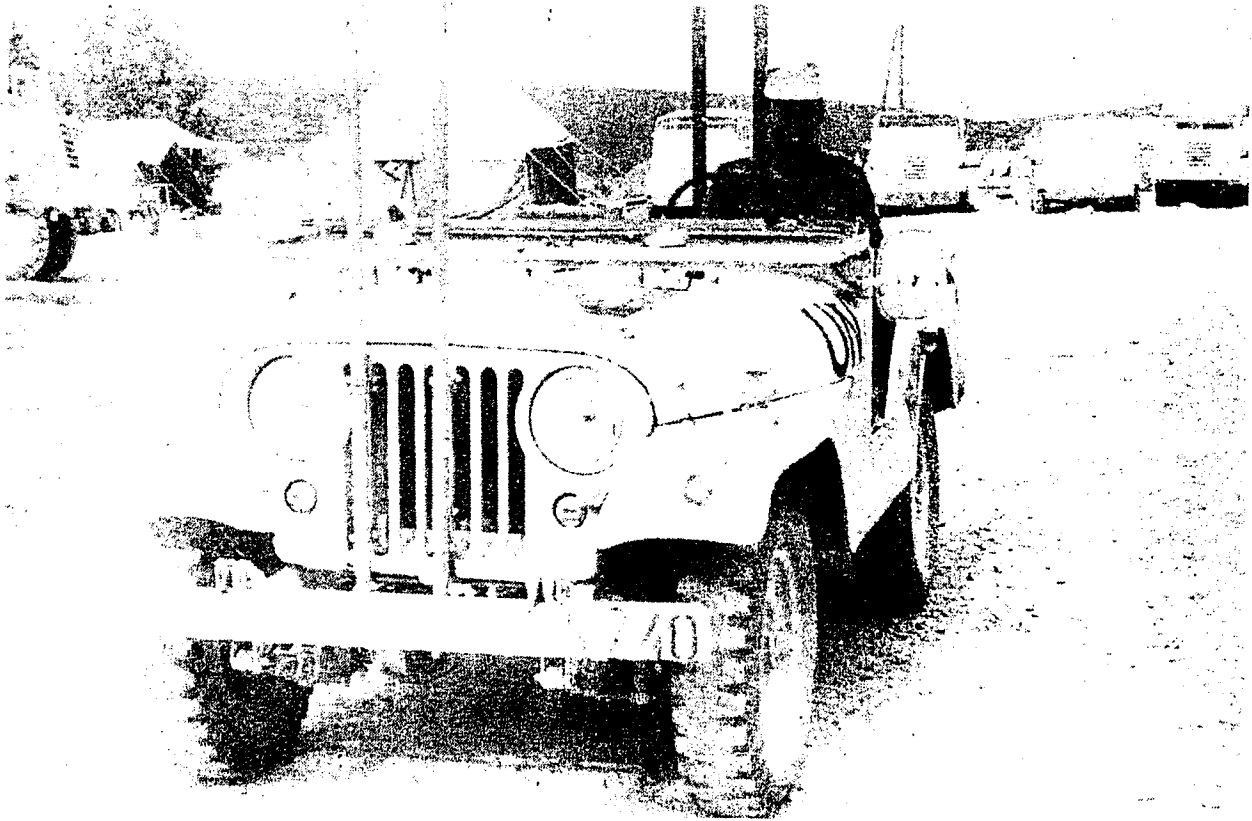
incidenten

IN DUTCHBATT GEBIED

- 18 augustus 7.6, deze locatie wordt te 16.45 uur door de DFF omsingeld en bedreigd. Te 08.30 uur trekken zij zich terug in het dorp Shihin op plus minus 200 meter en nemen daar opstellingen in. In die tussentijd vallen er drie mortiergranaten Oost van Haris, drie mortiergranaten in Haris, waarvan één in een schuur naast een huis en drie mortiergranaten vallen in Kafra, post 7.21. Na onderhandelingen tussen majoor Haddad en staf Naqoura wordt de omsingeling van 7.6 opgeheven. 's Nachts te 01.30 uur worden dertig mitrailleurshots afgevuurd vlak over post 7.6.
- 20 augustus 7.13A, tussen 00.40 uur en 01.00 uur worden door de DFF ongeveer vijftig schoten mitrailleurvuur gelost op 7.13A. Geen schade. 7.21A, te 15.15 uur wordt door personeel van deze locatie een geitenkudde terug gestuurd met twee in militair-uniform gekleede begeleiders.
- 21 augustus 7.20, drie gewapende DFF-personen dalen te plus minus 11.00 uur van de heuvel Jabal Basil in het zuiden van ons vak af naar de waterput in de wadi. Er worden enkel waarschuwingsschoten gelost, eerst in de lucht, later meer in hun richting, waarna zij naar hun locatie terug keren. Om ongeveer 11.30 uur wordt 7.20 met mitrailleurvuur beschoten, waarop met een .50 wordt teruggevuurd. Ten einde een escalatie te voorkomen, staakt 7.20 op bevel het vuren. DFF vuurt echter door en lost plus minus 400 à 500 schoten op deze locatie, tot ongeveer 13.00 uur. In de loop van de dag en de avond worden er nog enkele schoten op deze post gelost. Ondanks alles praktisch geen schade. De YP ter plaatse werd meerdere malen getroffen doch de treffers ketsten af. Een man in de YP verzorgde alle radiomeldingen tijdens dit incident op rustige wijze.
- 22 augustus Incident met gewapende elementen bij een Fiji-post waarbij drie Nederlanders gewond raakten. Tot op dit ogenblik levert Dutchbatt nog steeds twee YP's plus personeel "stand by" in Fiji-batt op post 1.21. In de periode van achttien augustus 00.00 uur tot en met vierentwintig augustus 08.00 uur, zijn door Noord en Zuid tussen 2500 en 3000 artillerie- of tankgranaten verschoten, waarvan honderden op Tyre en omgeving. Allen al op 22 augustus werden er binnen vierentwintig uur 1100 granaten verschoten. Het aantal mitrailleur en geweerschoten was ontelbaar en loopt in de duizenden.

OVERIGE INCIDENTEN

- 20 augustus Te ongeveer 16.00 uur bombarderen twee vliegtuigen het vluchtelingenkamp in de Tyre-pocket. Tijdens de beschietingen door DFF en Armed Elements valt één artilleriegranaat in een Nepalese locatie en verwond drie militairen.
- 21 augustus Bij een Fiji-post weigert een chauffeur zijn auto te laten controleren. Dit wordt toch gedaan, waarop de chauffeur zich omdraaid en bedreigingen uitend terug gaat. Vijftien minuten later wordt deze post door gewapende elementen onder vuur genomen, de Fiji's vuren terug, verwonden één PLO'er en nemen drie gevangenen.

Sergeant I. Kater, uitvoerder van "Van Den Ouden's Aannemersbedrijf BV", in zijn jeep met de opvallende groene en blauwe palen. Geruchten al zouden deze palen dienen om een surfplank te vervoeren zijn niet juist. De oplossing is veel eenvoudiger, je kunt er hout mee naar de klanten brengen!

vrijwilliger ?

(INGEZONDEN STUK)

Mijne Heren.

Ik ben Jan de Wijs, 1.79 lang, geboren 25-3-1964 en in goede gezondheid (zie foto 2 jaar oud).

Ik ben misschien wel onmogelijk maar toch wil ik het proberen. Ik wil ook dolgraag naar het Nederlandse VN-kampement in Libanon. Jullie denken natuurlijk die rotjongen, niet op antwoorden die wil zeker in het nieuws komen. Of jullie zeggen je bent te jong, je moet je school afmaken enz. maar dat wil ik niet. Ik meen het, anders schrijf ik deze brief niet. Ik doe het echt niet voor in het nieuws te komen of een wapen vast te houden of in een pantserwagen te zitten of om de beelden op TV zo mooi zijn of iets anders.

Ik heb al een brief geschreven naar Breda maar daar heb ik niets meer van gehoord, dat hoop ik van u wel.

Ik zou mee kunnen helpen sjouwen of iets anders kunnen doen.

Mijn ouders zijn het er mee eens. Ik kan er tegen om lang van huis te zijn. En ik weet dat ik alles in de steek zal moeten

laten. Dit is niet zo maar een brief, maar ik meen het echt, echt waar. Ik wil het dolgraag. Alstublieft

Bijvoorbaat mijn hartelijke dank

Jan de Wijs
Polanenstraat 13
4844 BE TERHEYDEN (N-B)

P.s. ik weet wat er allemaal gebeurt is maar dat maakt me niet bang.

STUUR HEM EENS EEN KAARTJE.

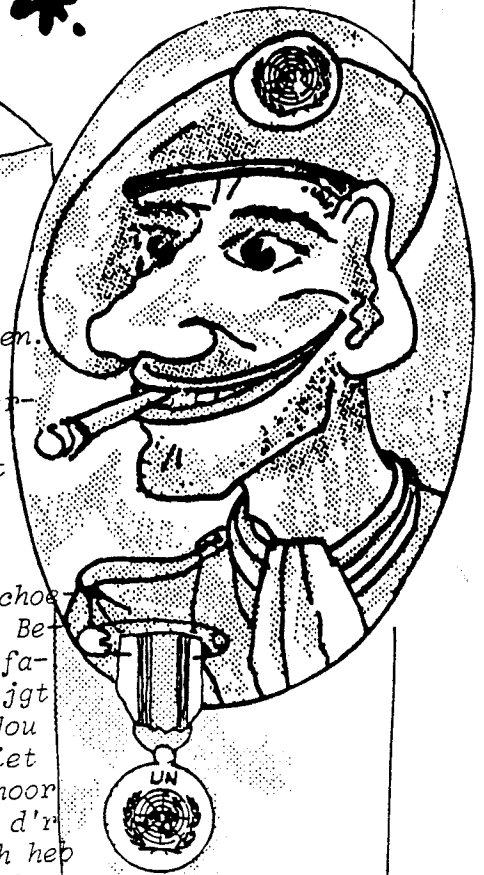
BRIEF VAN BEREND

Goeie dag, volk

EN FAMILIE M TE E.

Wat 'n raar begin niet, zomaar even een aparte familie d'r boven. dat zit zo. Bij 't post was 'n brief: Aan Berend van "Dubbel Vier" ston d'r op, NAPO 25 Utrecht Veldpost en dan ook nog overkomen ook. D'r stond in: "Beste Berend, even een kaartje voor jou speciaal, om je te laten weten dat wij altijd en met groot plezier het eerst de achterkant van Dubbel Vier lezen. Heb je een prettige vakantie gehad met Berendien? Dan kun je er weer even tegenaan. Hartelijke groeten van fam. v.d.M. uit E." Nou dat is mij toch even wat niet, ik stond helemaal naast mijn schoenen van te trotsigheid man. Harstikke bedankt hoor ook namens Berendien as ze dit leest. Nou weet ik vanzelf niet wie van de familie 't geschreven heeft, wel een vrouwspersoon want die krijgt "Dubbel Vier" vanzelf toegestuurt van één die hier ook zit. Nou kan dat een mevrouw zijn of 'n juffrouw en nou weet ik dus niet of U muf of juf bent maar dat doet d'r ook niet zo veel toe hoor want iedereen weet dat ik verkerings heb met Berendien ja en d'r zullen dan ook wel geen andere bedoelings achter zitten. Toch heb U mij wel op 'n idee gebracht hoor as ik in September terug ben in Holland. Ik ga dan gauw de dienst uit en dan ga ik naar de joernalisten school want dan wil ik joernalist worden, daar leer je dan verhalen schrijven die toch geen een leest maar dat geeft ja niet ja want je kan d'r aardig mee verdienen en dan hoort U d'r nog wel wat van in de toekomst hoor want dit is de eerste keer dat ik 'n reaksie krijg, moesten ze meer doen vin ik want zo mooi is 't leven hier niet hoor. Ze weten d'r in Nederland geen moer van hoe 't hier is hoor en dan kun je zeggen wat je wilt maar de jongens die hier in de errie op de posten zitten das helemaal niet zo mooi vaak en ze worden ook wel es vaak beschoten maar daar begrijpen ze vaak niks van in Holland. Ja Berendien wel hoor en alle anderen die d'r een man of vader of zoon of zo hebben zitten maar de rest praat me d'r niet van. Zitten ze van de marine ook altijd te zeuren over de hoge toelage van ons, ja ja en zij maar bootje varen maar d'r word mooi nooit op geschoten of wel dan en hier wel. Gos ik ben helemaal verdwald van de fam. v.d.M. te E. maar ja ik ben nou ook nog geen joernalist ja. Hou de kop d'r maar voor hoor volk, moed houden d'r komt vanzelf 'n end aan zullen we hopen. Als ik hem kende die v.d.M. dan zou 'k even de groeten doen maar ja dat kan nou niet vanzelf. Nou nog 'n keer bedankt hoor en tot nog 'n keer schrijven hoop ik.

Hoi, Berend